

اثر آزادسازی تجاری بر رفاه شرکای تجاری با استفاده از مدل GTAP (مطالعه موردی: ایران)

عبدالله محمودی^۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۷/۱۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۷/۲۰

چکیده

تأثیر آزاد سازی تجاری بر رفاه اقتصادی شرکای تجاری موضوع بحث بسیاری از مطالعات علمی بوده است، اما اینکه کل تأثیر رفاهی از چه اجزائی تشکیل شده و چگونه می‌توان اجزا را تفکیک کرد، مورد بررسی این مطالعه قرار گرفته است.

مدل پروژه تحلیل‌های تجارت جهانی و مطالعه هاف و هرتل در سال ۲۰۰۰ مبنای این مطالعه می‌باشد. نخست به شکل گرافیکی در یک اقتصاد بسته دارای دو بخش تولیدی، موضوع انحراف در فعالیت بخش‌های تولیدی و به کارگماری عوامل تولید موردن بررسی قرار گرفته، سپس با استفاده از روش ریاضی، در مدل یک و چند ناحیه‌ای، تجزیه رفاه شکافته و نشان داده شده که عوامل زیادی در تعییر رفاه ناشی از شوک سیاستی مؤثر هستند.

در این مطالعه، تأثیر کاهش تعرفه واردات کالای کشاورزی از ایران به اعضای سازمان تجارت جهانی مورد بررسی قرار گرفته و نتایج نشان داده که رفاه ایران از سه ناحیه تخصیص کارآ، رابطه مبادله و درآمد های تعرفه افزایش پیدا کرده است. با اینکه سرمایه گذاری، تعییر در تقاضای کلی نیروی کار و بهبود تکنولوژی، عامل مهمی در تعییر رفاه ناشی از سیاست تجاری می‌باشد، به علت محدودیت توانایی مدل، تعییرات آنها صفر تلقی گردید، اما تئوری نشان داد که می‌توانند منشأ آثار رفاهی باشند.

واژگان کلیدی: آزاد سازی تجاری، تجزیه رفاه اقتصادی، تعییر معادل، تخصیص کار، رابطه مبادله، انحراف مالیاتی، مدل جیتب

طبقه بندی JEL: F31, F39, F10, F15

۱. دکترای اقتصاد بین الملل، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهاباد، دانشکده علوم انسانی، گروه مدیریت
Mahmoodi_a2000@yahoo.com

۱. مقدمه

یکی از مفاهیم مهم مورد نظر اقتصاددانان، رفاه اقتصادی می باشد که بخش مهمی از ادبیات اقتصادی را به خود اختصاص داده است. همچنین قریب به اتفاق اقتصاددانان معتقدند که تجارت بین الملل رفاه شرکای تجاری و کل دنیا را تحت تأثیر قرار می دهد. این ادعا از تئوری های اولیه تجارت بین الملل همچون تئوری مزیت مطلق اسمیت، مزیت نسبی ریکاردو و دیگران قابل درک می باشد.

افزایش رفاه نشان دهنده افزایش مطلوبیت مصرف کننده بوده که از مصرف کالا و خدمت، پس انداز به معنی افزایش مصرف در آینده، و مخارج دولت ناشی می شود. به لحاظ اینکه دولت تولید کننده کالای عمومی است و افزایش تولید کالای عمومی جهت مصرف عمومی، باعث افزایش مطلوبیت مردم و رفاه آنها می شود، در رفاه مؤثر تلقی شده است. در راستای بیشینه کردن تابع مطلوبیت، درآمد ملی به این سه جزء اختصاص پیدا می کند.

دخلات دولت در جریان تجارت جهانی از طریق وضع تعریفه و موانع غیرتعریفه ای موجب اختلال در تجارت بین الملل شده و در بلندمدت سبب کاهش رفاه بین المللی خواهد شد. واضح است که نظام تجارت آزاد در مقایسه با یک نظام تجاري نسبتاً محدود، در زمینه کارآیی و رشد اقتصادی دارای برتری است. با توجه به مزایای یک اقتصاد باز نسبت به اقتصاد بسته، مساله آزاد سازی تجارت مورد توجه بسیاری از کشورها بخصوص کشورهای در حال توسعه قرار گرفته است. با تغییر موانع تجاري، قیمت ها تغییر می کنند و تغییرات قیمت ها نقش مهمی در تخصیص منابع، توزیع درآمد و کاهش فقر دارد. اینکه تغییر سیاست تجاري چه مقدار رفاه جامعه را تغییر می دهد بستگی به افزایش درآمد ملی، تغییر قیمت ها، قدرت خرید درآمد و ارزیابی مصرف کنندگان از منافع مخارج حقیقی افزایش یافته دارد.

مدل های تعادل عمومی کاربردی و مدل های همه جانبی نگر، از بهترین مدل های بررسی اثرات شوک های سیاستی بر رفاه می باشند. در تجزیه و تحلیل سیاست ها، زمانی که نیاز به لحاظ کردن روابط بین بخش های مختلف تولید، روابط بین سطوح خرد و کلان اقتصاد، اثرات جزئی ناشی از تغییر سیاست ها، اثر شوک های برونزرا روی ساختار هر بخش، رفاه خانوار و توزیع درآمد می باشد، برتری این نوع مدلها نمایان می گردد. مدل های تعادل عمومی در سالهای اخیر با استفاده از نرم افزار گمز (GAMS)^۱ که در آن می باید کلیه معادلات اقتصادی را به صورت یک مجموعه به زبان ماشین نوشت، آن را با استفاده از داده های اولیه کالیبره نمود، و سپس اثرات شوک برونزرا بر متغیرهای درونی را ملاحظه نمود، قابل اجرا بوده اند و هنوز نیز کاربرد وسیعی در

1. General Aljabric Modelling System

بررسی تأثیر شوک‌های سیاستی بر اقتصاد یک ناحیه و بین الملل دارند. مزیت این روش در تحقیقات اقتصادی بر روشهای جدید در این است که محقق باید تبحر کافی در شناخت معادلات اقتصادی اعم از اتحادها، معادلات رفتاری، قراردادی و تکنیکی داشته باشد. مشکل اصلی استفاده از این روش، تبدیل معادلات به زبان ماشین و نوشتن آنها و ورود داده‌های اولیه می‌باشد که کاری بسیار طاقت فرسا، وقت گیر و دارای خطاهای بسیار زیاد و گیج کننده است. از دهه ۱۹۹۰ میلادی دو دانشگاه به ترتیب موناش در استرالیا و پرودو در ایندیانا آمریکا دو نرم افزار مکمل را به نامهای GEMPACK^۱ و GTAP^۲ که اولی مختص مدل‌های تعادل عمومی و دومی مدل تعادل عمومی ویژه تجارت بین الملل می‌باشد، ارایه نموده اند. مدل جیتپ به عنوان شاخه‌ای از مدل‌های تعادل عمومی که صرفاً به بحث تجارت می‌پردازد، قابلیت ویژه‌ای در بررسی تأثیرات تجارت بین الملل بر کشور یا کشورهای دنیا و خصوصاً شناسایی منشأ رفاهی سیاست تجاری دارد.

در بخشی از مدل جیتپ به منشأ تغییر رفاه ناشی از تغییر در سیاست‌های تجاری پرداخته شده است^۳ و چند عنصر در این زمینه مؤثر معرفی شده اند:

- **مواهب:** در دسترس بودن آن به افزایش رفاه کمک می‌کند، مثل زمین برای کشاورزی که در مدل‌های ایستا مقدار آن ثابت است، تغییر نکرده و تأثیر کلی (در مقابل تأثیر بین بخشی) بر اقتصاد ندارد؛
- **کارآیی تکنیکی:** تغییر (بهبود) در استفاده از داده‌های تولید موجود، مثل بهبود در کارآیی نیروی کار؛
- **تخصیص کارآیی بهبود** تخصیص به این معنی که تخریبی از قبل وجود داشته (برای مثال وجود تعریفه) و عامل تولید مجدد در راستای کاربرد بهتر تخصیص یافته است؛
- **تغییر قیمت‌های نسبی** (شامل قیمت‌های صادراتی به وارداتی یا رابطه مبادله)؛^۴
- **تنوع کالاهای مصرفی؛**
- **خرید از منابع ارزانتر.**

به طور کلی، شاخص‌های مختلفی برای اندازه گیری تغییرات رفاه ناشی از اجرای سیاست‌های مختلف وجود دارد و شاخص تغییرات معادل هیکس از جمله شاخص‌های مورد استفاده در این مورد می‌باشد. همچنین تغییر در تولید ناخالص داخلی حقیقی در مقایسه بین کشوری به عنوان

1. General Eqilibrium Modelling Package
2. Global Trade Analysis Project

۳. در مقاله تکنیکی شماره ۵ جیتپ که توسط کارن هاف و توماس هرتل (۲۰۰۰) تهیه شده، این موضوع را با ران جیتپ همراه با مثال تجربی توضیح داده است.

4. Terms of Trade

شاخص رفاه به کار می رود، اما به علت اینکه تولید ناچالص داخلی حقیقی تنها بر امکانات تولید مرکز است و قادر به نشان دادن اثر مفید ناشی از بهبود روابط مبادله ای یک اقتصاد نیست، ممکن است گمراه کننده باشد (ثاقب و محرابی، ۱۳۸۵).

دو روش برای اندازه گیری رفاه قابل ارایه است که اولین روش، تغییر حقیقی^۱ در مقدار مصرف کالاها و خدمات می باشد. واضح است که مقدار بیشتر کالا، وضعیت رفاهی مردم را بهتر می کند. در این روش، ارزش دو سبد مصرفی قبل و بعد از شوک سیاستی در قیمت های اولیه (P^0) محاسبه می گردد و تفاوت بین این دو سبد معادل درآمد اضافی است که مصرف کننده جهت خرید سبد دوم به آن نیاز دارد:

$$RC(\text{real consumption})_{\text{welfare}} = \sum_i P_i^0 Q_i^1 - P_i^0 Q_i^0$$

همه کالاها و خدمات در تغییر رفاه مؤثر می باشند.

در روش دوم اندازه گیری تغییر رفاه، از محاسبه تغییر معادل هیکس (EV) استفاده می شود.

در این روش به جای محاسبه هزینه مقادیر مصرف سبد های قبل و بعد از شوک سیاستی، هزینه (با قیمت ثابت) مطلوبیت سبد مصرف قبل و بعد از شوک سیاستی محاسبه می گردد (اندازه گیری مطلوبیت با واحد پولی). مقدار EV، معادل درآمد اضافی است که مصرف کننده برای خرید سبد کالا، جهت رسیدن به سطح مطلوبیت بعد از شوک به آن نیاز دارد. جهت محاسبه فرض کنید که مطلوبیت مصرف کنندهتابع (کاب- داگلاس) مصرف دو کالای X و Y می باشد (در حالت عادی تابع مصرف n کالا می باشد):

$$U = X^\alpha Y^{1-\alpha}$$

پارامتر α سهم بودجه ای کالای X و $(1-\alpha)$ سهم بودجه ای کالای Y می باشد. اگر مخارج مصرفی I باشد، از ماکزیمم کردن معادله مطلوبیت، تابع تقاضای کالای X و Y به دست می آید:

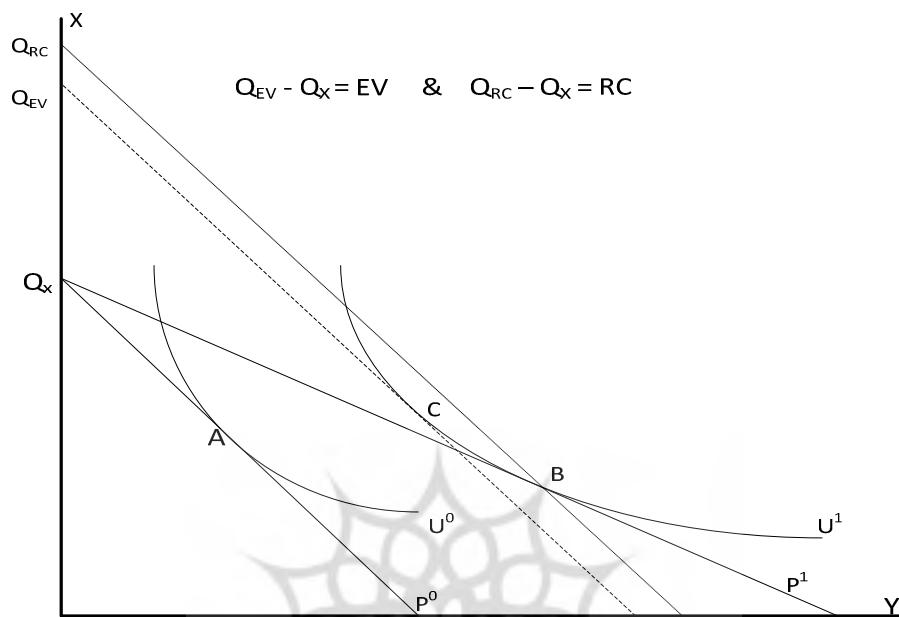
$$X = \alpha \left(\frac{I}{P_x} \right) \quad & Y = (1 - \alpha) \left(\frac{I}{P_y} \right)$$

حال اگر فرض کنیم شوک سیاستی، کاهش تعریفه واردات Y باشد، قیمت کالای Y کاهش پیدا کرده و مصرف کننده می تواند با درآمد ثابت، مقدار بیشتری از هر دو کالا خریداری کند و مطلوبیت خود را افزایش دهد. اینکه مصرف کننده چه مقدار درآمد لازم دارد تا به سطح مطلوبیت بعد از شوک در قیمت های اولیه، دسترسی پیدا کند، نشان دهنده مخارج سطح مطلوبیت بعد از شوک است. تفاوت مخارج مطلوبیت سطح دوم از مخارج مطلوبیت اولیه، نشان دهنده تغییر معادل یا همان رفاه افزایش یافته می باشد. تفاوت این دو روش از طریق شکل (۱) توضیح داده شده است.

1. Real

2. Equivalent Variation

شکل ۱. مقایسه سنجش تغییر در رفاه مصرف کننده با استفاده از تغییر در معادل و تغییر در مصرف حقیقی

با کاهش قیمت کالای Y خط بودجه به طرف راست چرخش پیدا کرده (P^1) و بر منحنی بی تفاوتی بالاتری مماس می‌گردد که در آن، مصرف کننده سبد دیگری از کالاهای را انتخاب می‌کند (نقطه B). اگر قیمت‌ها را ثابت نگهداشته، مخارج مورد نیاز جهت خریداری مقدار کالای فراهم کننده مطلوبیت سطح دوم، فاصله عمودی بین خط بودجه اولیه و خط بودجه موازی آن (مورد نیاز برای خرید سبد دوم) در قیمت‌های اولیه می‌باشد که از B عبور می‌کند. این فاصله نشان‌دهنده تغییر در مصرف حقیقی می‌باشد ($Q_{RC} - Q_x$). حال اگر به مصرف کننده اجازه دهیم که برای رسیدن به این سطح مطلوبیت، ترکیبی از کالاهای را انتخاب کند که حداقل هزینه را داشته باشد، سبد C را که به همان اندازه (ترکیب B) دارای مطلوبیت است، اما دارای هزینه کمتری در قیمت‌های اولیه است، انتخاب خواهد نمود. در این حالت، مقدار مخارج مورد نیاز جهت رسیدن به سطح مطلوبیت دوم، همان تغییر معادل (EV) است که اندازه آن، فاصله عمودی این خط بودجه جدید و خط بودجه اولیه می‌باشد ($Q_{EV} - Q_x$). مقدار EV از مقدار RC کمتر می‌باشد، اما در حالت کلی، تفاوت

بین آنها به کشش جانشینی کالاها بستگی دارد که در کشش جانشینی صفر (تابع لئون تیف) این دو با هم برابر می‌شوند. در مدل جیتپ از EV برای محاسبه رفاه استفاده شده است و در آن، مصرف کننده مطلوبیت خود را از مصرف کالاهای شخصی، دولتی و پس انداز حداکثر می‌کند. البته در این مدل، مقدار دلاری مطلوبیت و درصد تغییر آن نیز ارایه شده است. همچنین در محاسبه EV همه منافع ناشی از تجارت آزاد مستتر می‌باشد. البته در مدل‌های ایستای مقایسه‌ای تکنولوژی، سرمایه و نیروی کار تغییر نخواهد کرد و مدل‌های ایستا تغییر در این سه عامل را نادیده می‌گیرند که در مدل‌های تعادلی (تا این لحظه جزئی) پویا این مشکل با اجازه تغییر یکی از این سه عامل نسبتاً رفع شده است.

بعداز این مقدمه، در ادامه مقاله ابتدا به شکل ساده به بیان گرافیکی تجزیه رفاه پرداخته می‌شود و سپس مدل یک ناحیه‌ای تجزیه رفاه مورد بررسی قرار می‌گیرد. از آنجا که بیشتر موضوعات تجارت بین الملل چند ناحیه‌ای هستند، در بخش بعدی، مدل چند ناحیه‌ای مورد بحث قرار می‌گیرد. برای درک بیشتر موضوع از یک مثال تجربی با استفاده از داده‌های واقعی، استفاده می‌شود و در نهایت، عامل مهم تأثیرگذار بر رفاه ناشی از سیاست‌های تجاری یعنی بهبود تکنیکی وارد مدل خواهد شد و سپس نتیجه گیری کلی ارایه خواهد گردید.

۲. تجزیه رفاه – مبانی نظری

۱-۱. بیان گرافیکی مدل

در این قسمت، با درنظر گرفتن ساختار تئوریکی مدل GTAP، تجزیه تغییر معادل رفاه به صورت گرافیکی توضیح داده می‌شود. به این منظور، تأثیر تغییر در انحراف‌های به وجود آمده توسط مالیات‌ها در رفاه و تجزیه این تأثیرات، به شکل ساده ای بیان می‌گردد. شکل (۲) اقتصاد بسته‌ای را نشان می‌دهد که دارای دو بخش تولید A و B و یک عامل تولید متغیر (نیروی کار) است. دو خط aA^* و bB^* ارزش تولید نهایی اجتماعی نیروی کار (MVP) هر بخش تولیدی را نشان می‌دهند. تخصیص بهینه کل نیروی کار بین دو بخش تولیدی L^* می‌باشد که در تقاطع دو خط واقع شده است. با برابر کردن ارزش تولید نهایی اجتماعی نیروی کار در دو بخش، رفاه اجتماعی در این اقتصاد ساده حداکثر شده است.

با اعمال مالیات بر استفاده از نیروی کار (با نرخ Γ) در بخش A، تخصیص جدید نیروی کار (نقشه بهینه e)، با نقطه تخصیص بهینه اولیه e^* فاصله پیدا می‌کند. وجود مالیات باعث استفاده کمتر از کار در بخش A می‌شود. در مواجهه با این پیامد بازار، اقتصاد با بار زیان رفاهی برابر با

مثلث ee^*e_1 (مثلث هاربرگر)^۱ مواجه می‌شود. به لحاظ اینکه عرضه نیروی کار، متغیر خارجی است، و مقدار کل آن ثابت در نظر گرفته شده است (مدل ایستای مقایسه‌ای)، لذا تنها راه افزایش رفاه در این اقتصاد ساده، کاهش بار اضافی این انحرافات است.

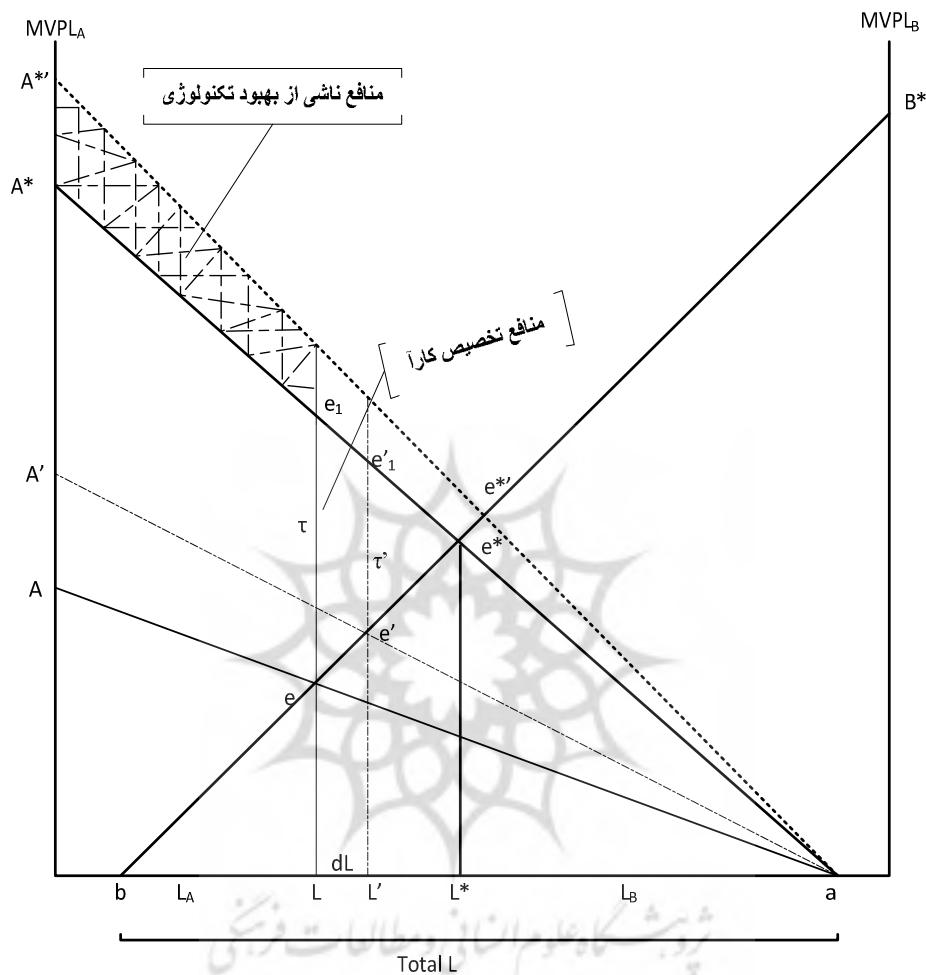
در یک شبیه سازی سیاستی، مالیات بر نیروی کار را در دو بخش یک اقتصاد بسته از نرخ Γ به Γ' کاهش می‌دهیم. این کاهش باعث انتقال MVP_A خالص برای بخش A از A' و مطابق آن، تغییر در نقطه تعادل از e به e' می‌شود. کاهش بار اضافی مالیات بر استفاده از نیروی کار در بخش A و تخصیص مجدد نیروی کار از بخش B به A (dL ، بهبودی را معادل ذوزنقه $ee'e_1'e_1$) در کارآیی تخصیص ایجاد می‌کند. مقدار این منفعت تابعی از تخریب اولیه (Γ ، اندازه اصلاحات $(\Gamma - \Gamma')$ و عکس العمل بازار کار به این تغییر (dL) می‌باشد.

تخصیص کارا ممکن است باعث تغییر رفاه شود. با کاهش بار مالیات از τ به τ' بهبودی در تکنولوژی مورد استفاده در تولید کالای A حاصل آمده که باعث حرکت ارزش تولید نهایی (بدون مالیات) نیروی کار (MVP) و تولید نهایی اجتماعی به طرف بالا شده است. این تأثیر باعث انتقال تخصیص تعادلی نیروی کار در اقتصاد به e' می‌شود. حال منفعت این بهبود تکنولوژی را می‌توان به دو قسمت تقسیم کرد. قسمت نخست، نفع مستقیم از بهبود تکنولوژی در تولید سطوح جاری کالای A است. همچنین نفع غیر مستقیم حاصل از تخصیص مجدد نیروی کار بین بخش‌های اقتصادی در مقایسه با بازار کار قبل (وجود مالیات) می‌باشد. این اثر کارایی تخصیص، حاصل این حقیقت است که هر شوک خارجی که باعث تخصیص مجدد نیروی کار از بخش تولیدی دارای تولید نهایی اجتماعی نیروی کار (MVP) بیشتر A شود، باعث ایجاد منفعت برای اقتصاد می‌گردد.

حال اگر چنانچه به علی از حرکت نیروی کار از بخش B به A ممانعت به عمل آید، در نبود این بهبود تکنولوژیکی، این نفع عاید اقتصاد نخواهد شد. این ناحیه، تابعی از اندازه انحراف از قبل موجود (Γ) و مقدار تخصیص مجدد نیروی کار (dL) در نتیجه شبیه سازی کاهش مالیات می‌باشد. ناحیه (ذوزنقه) $ee'e_1'e_1$ مقدار کاهش بار اضافی است که نشان دهنده افزایش منافع حاصل از تخصیص کارا می‌باشد. همچنین تغییر تکنیکی یا بهبود تکنولوژی باعث انتقال aA^* به طرف بالا به aA^{**} شده است و فضای محصور هاشور خورده بین aA^* و aA^{**} سمت راست τ نشان دهنده بهبود تکنولوژی (در مدل تعادل عمومی پویا) می‌باشد. البته هدف این مقاله، تجزیه رفاه در مدل ایستا می‌باشد که در ادامه، روشی را جهت اندازه گیری ذوزنقه $ee'e_1'e_1$ در شکل (۲) معرفی می‌کنیم.

1. Harberger Triangle

شکل ۲. تأثیر کاهش در تخریب مالیاتی بر افزایش رفاه ناشی از تخصیص کارا و بهبود تکنولوژی در اقتصاد دارای دو بخش تولید

۲-۲. تغییرات رفاه در مدل یک ناحیه‌ای

در مدل GTAP رفتار خانوار نمونه‌ای ناحیه‌ای، تعقیب کننده نوعی از مطلوبیت کلی است که با مصرف سرانه خانوار بخش خصوصی، مخارج سرانه دولت و پس انداز سرانه مشخص شده است. متغیر تغییر در رفاه به وسیله درصد تغییر در مطلوبیت کل سرانه $\{u(r)\}$ مشخص می‌شود که به وسیله مدل جیتب استاندارد در شبیه‌سازی ها محاسبه می‌شود. این مدل، همچنین معادل پولی

این تغییر مطلوبیت و هرگونه تغییر در جمعیت را نیز محاسبه می‌کند $\{EV(r)\}$. این محاسبه، به طور خلاصه تغییرات رفاهی ناحیه‌ای را که حاصل شوک سیاستی در ارزش دلاری (میلیون دلار) است، ارایه می‌دهد (Huff, K. M. and T. W. Hertel 2000).

۱-۲-۲. تغییر معادل ناحیه‌ای در جیتپ

با استفاده از مدل جیتپ می‌توان تغییر معادل (EV) مرتبط به اختلال را تعیین کنیم. تغییر معادل خانوار با تفاوت بین مخارج مورد نیاز جهت تعیین سطح جدید (بعد از شبیه‌سازی) مطلوبیت در قیمت‌های اولیه (Y_{EV}) و مقدار اولیه مطلوبیت در قیمت اولیه (\bar{Y}) مساوی می‌باشد:

$$(1) \text{ رابطه}$$

تغییر (درصدی) را اعمال می‌کنیم: (۲)، که y_{EV} درصد تغییر در Y_{EV} می‌باشد. تقاضای خانوار براساس سرانه (y_{EV}) را می‌توان به درصد تغییر در جمعیت (n) و درصد تغییر در مخارج (X_{EV}) مورد نیاز جهت دستیابی به مطلوبیت سرانه جدید در قیمت‌های اولیه، تفکیک کرد (Ibid):

$$(3)$$

کشش مخارج مطلوبیت (Φ) تأثیر ترجیحات غیر هموتونیک مصرف خصوصی بر مطلوبیت سرانه را به دست می‌دهد. لذا خواهیم داشت: (۴). اگر قیمت‌ها در سطوح اولیه ثابت باشند ($P = 0\%$ Δp)، تغییر سرانه مرتبط به مقدار EV را تعیین می‌کنیم: (۵).

با جایگذاری رابطه (۵) در (۳) و جایگذاری نتیجه آن در (۲)، عبارت (۶) را برای تغییر در رفاه ناحیه‌ای خواهیم داشت. هدف از ارایه عبارت (۶) تجزیه درآمد حقیقی است که با استفاده از قسمت دوم آن می‌توان منبع تغییر در تغییر معادل (dEV) را توضیح داد. اگر D تغییر در درآمد حقیقی باشد: (۷). باید توجه کرد که درصد تغییر در مخارج هر ناحیه تجاری برابر مجموع درصد تغییر مخارج سرانه و جمعیت است ($y = n + x$)، و همچنین با استفاده از معادله (۴) جهت تعیین آنگاه ($u\Phi = (x - p)$) را ارایه می‌دهد. حال اگر این عبارت را در (۶) جایگذاری کنیم، تجزیه EV را به عنوان تابعی از درآمد حقیقی ناحیه‌ای به شکل (۹) نتیجه خواهد داد. عبارت نخست معادله (۹) تأثیر تغییر جمعیت را بر EV نتیجه می‌دهد که در مدل ایستا صفر می‌باشد. قسمت دوم، نشان دهنده ارتباط بین تغییر در درآمد کل حقیقی (D) و EV در هر ناحیه است.

۱. کلیه اعداد داخل پرانتز مشخص کننده معادلات اقتصادی می‌باشند که در پیوست یک با همان شماره مشخص شده‌اند.

۲-۳. تجزیه اساسی

در مدل ایستای مقایسه‌ای تعادل عمومی (مدل AGE)، با ثبات جمعیت، عوامل تولید و تکنولوژی، افزایش در رفاه تنها ناشی از کاهش بار اضافی مالیات پرداخت شده در وجود انحرافات از ناحیه مالیات می‌باشد. علاوه بر این، همچنان که در شکل (۲) نشان داده شد، ممکن است که هر تغییر در کارآبی تخصیص، مربوط به مالیات‌ها (یا تغییرات مالیات) با تغییرات مقادیر تعادلی باشد. در ادامه با استفاده از معادلات اقتصادی، تجزیه درآمد حقیقی برای یک ناحیه ارایه می‌شود: (۱۰).

عبارت‌های معادله شامل ارزش تولید به قیمت تولید کننده (VOA)، درصد تغییر در مقدار تولید (qo)، استهلاک (VDEP) و ذخیره اولیه سرمایه (kb) می‌باشند. اولین عبارت سمت راست (۱۰) تغییر درآمد ناشی از تغییر در عوامل تولید (i) خالص از استهلاک است که در ایستای مقایسه‌ای این مقدار معمولاً صفر می‌باشد. همچنان $PTAX$ مالیات بر کالای i ، $ETAX$ مالیات بر استفاده از عوامل تولید i در صنعت j ، $DFTAX$ مالیات بر استفاده از کالای i و $DGTAX$ مالیات بر صنعت j ، $DPTAX$ مالیات بر مصرف خانوار بخش خصوصی از کالای i و qf_{ij} درصد تغییر در تقاضای صنعت j برای کالای i معرفت آورده شده‌اند. برای نمونه، qf_{ij} درصد تغییر در تقاضای صنعت j برای کالای i معرفت آورده شده‌اند. همچنان که در بالا اشاره شد، qf_{ij} مقدار تولید i مورد استفاده در بخش j می‌باشد.

همچنان تغییر در مقادیر دیگر: qf_{ij} تغییر در عرضه کالای i ، qg_i تغییر در تقاضای اشتغالی کالای i واسطه ای i به وسیله بخش j ، qD_i تغییر در تقاضای مصرف کننده برای کالای i و qg_i تغییر در تقاضای دولت برای کالای i می‌باشند.

شکل (۲) قضیه تجزیه مستقیم را به روشنی نشان داد. برای مثال، افزایش سطح فعالیتی که نرخ زیاد مالیات بر آن وضع شده است، در راستای بهبود رفاه است، زیرا این قضیه باعث تخصیص مجدد یک کالا یا عامل تولید از استفاده کم ارزش به استفاده با ارزش نهایی اجتماعی زیاد خواهد شد. بر عکس، اگر شبیه سازی مورد نظر سطح تولیدی را که از یارانه برخوردار است، کاهش دهد، موجب منفعت برای اقتصاد مورد نظر خواهد شد، زیرا باعث تخصیص مجدد منابع و آزاد کردن منابع از تولید کالایی خواهد شد که دارای ارزش نهایی اجتماعی نسبتاً کم می‌باشد. به علاوه باید توجه کرد که اگر در تعادل اولیه، مالیاتی وجود نداشته باشد و طبیعت شوک، چیزی جز دخالت مالیاتی یا یارانه‌ای باشد، شبیه سازی، باعث اثر تخصیص کارآ نخواهد شد.

تجزیه‌ای که در معادله (۱۰) ارایه شده است، برای شناسایی جزئیات منابع تغییرات رفاه ناشی از تجربه سیاستی مورد نظر می‌باشد. این تنها نشان دهنده بخشی از کل رفاه تغییر یافته ناشی از

کاهش تولید (q0) می‌باشد. این روش همچنین اجزای تغییر در هر کالایی را که با مالیات یا یارانه (PTAX) بر تولید مواجه است و هر کالایی را که در مدل ارایه شده است، نشان می‌دهد. به طور مشابه، اگر نتیجه شبیه سازی مدلی حاکی از افزایشی در استفاده از یک داده واسطه ای (qf) که بر آن مالیات (DFTAX) وضع شده است، باشد، تجزیه رفاه به روشنی نشان خواهد داد که چگونه این موضوع به افزایش رفاه کمک می‌کند. نهایتاً، جمع نمودن همه تغییرات جزئی (تجزیه شده) برابر کل تغییر در درآمد حقیقی (D) ناشی از تغییرات سیاستی شبیه سازی شده در مطالعه مورد نظر می‌باشد. تفسیر تغییر در درآمد خانوار به عنوان تابعی از خالص (از استهلاک) پرداختی به عوامل تولید اولیه (دو عبارت نخست سمت راست)، و خالص (از یارانه) درآمد های مالیاتی نقطه شروع می‌باشد: (۱۱).

مجموعه های استفاده شده در مدل یک ناحیه ای شامل: کالاهای غیر پس اندازی NSAV_COMM کالاهای دارای تقاضای اشتراقی DEMD_COMM، کالاهای تولیدی PROD_COMM، کالاهای موahب (عوامل تولید) ENDW_COMM، عامل تولید غیر منقول (زمین) ENDWS_COMM، عوامل تولید منقول (در اینجا نیروی کار و سرمایه) ENDWM_COMM و کالاهای سرمایه ای CGDS_COMM یا (cgds) می‌باشند، که در فایل بکگراند جیتپ (gtap.tab) توضیح داده شده اند. قابل ذکر است که عوامل تولید منقول، اجازه حرکت بین بخشی را خواهند داشت اما اجازه افزایش و کاهش در کل اقتصاد را نخواهند داشت و ثابت هستند.

سمت چپ عبارت (۱۱) درآمد خانوار (INCOM) است که در درصد تغییرات (y) ضرب شده است. در سمت راست متغیرهای ارزش تولید VOA، مخارج بنگاه از داده های واسطه ای VFA، مخارج خانوار بخش خصوصی VPA و دولتی VGA در قیمت تولید کننده و VFM، VOM، VGM و VPM به ترتیب جریان ارزش همان متغیرها در قیمت بازار می‌باشند. بنابراین، اختلاف در ارزش مخارج در قیمت بازار و تولید کننده نشان دهنده درآمد مالیات بر داده های تولید است. در اینجا VDEP ارزش استهلاک است درحالی که kb به ترتیب قیمت کالاهای سرمایه ای و ذخیره اولیه کالاهای سرمایه ای می‌باشند. هر کدام از ارزش های بالا در مجموع درصد تغییر در قیمت و مقادیر مرتبط ضرب شده اند (برای مثال pg و qg به ترتیب قیمت و مقدار مخارج دولت). در اینجا بیشتر شرایط تعادل در مدل را در عبارت (۱۱) قرار داده ایم. برای مثال مشتق شرط سود صفر و استفاده از قضیه پوش، ارتباط بین قیمت داده و قیمت محصول را ارایه می‌دهد: (۱۲). اگر سمت راست (۱۲) را در عبارت دوم سمت راست (۱۱) جایگذاری کنیم، می‌توان بخش‌های سوم و چهارم را که حاوی pfe_i و pf_{ij} هستند، حذف کرد. جهت سادگی بیشتر، شرایط تسویه بازار زیر را برای کالاهای تجاری و موahب به کار می‌بریم: (۱۳) و (۱۴).

با ضرب دو طرف معادله در درصد تغییر در قیمت بازاری i ، و جایگذاری آن در عبارت، برای درآمد ناحیه ای خواهیم داشت (۱۱). برای ساده سازی عبارت درآمد ناحیه ای، می‌توان از تعدادی رابطه استفاده نمود. نخست به لحاظ اینکه مالیاتی بر کالای سرمایه ای وضع نمی‌شود، قیمت و ارزش بازاری و تولید کننده این نوع کالا برابر خواهد شد: (۱۵) و (۱۶). قیمت بازاری کالاهای غیر منقول (زمین) می‌تواند مرتبط به کل آنها باشد، همچون: (۱۷). خالص سرمایه گذاری را نیز می‌توان چنین تعریف کرد: (۱۸). جهت ساده سازی عبارت درآمد از معادلات (۱۵) تا (۱۸) استفاده می‌کنیم. با کم کردن (SAVE*psave) از دو طرف و مرتب نمودن آن، عبارت (۱۱) برای تجزیه رفاه ناحیه ای به دست می‌آید.

گام آخر اینکه همه عبارت‌های واقع در طرف چپ (۱۱)، INCOME را حذف می‌کنیم: (۱۹). این عبارت، درآمد ضرب شده در تغییر درآمد تورم زدایی شده را نتیجه می‌دهد که همان تغییر در درآمد حقیقی است: $D = Y - p$. حال نتیجه را در ابزار مالیاتی $VOM_i - VOA_i = PTAX_i - VFM_{ij} - VFA_{ij} = ETAX_{ij}$ جایگذاری کنیم و $VPA_i - VPM_i = DPTAX_i$ و $VGA_i - VGM_i = DGTAX_i$ دولتی انجام دهیم: (۲۰). اگر این روش را برای کالای بخش خصوصی i و $VPA_i - VPM_i = DPTAX_i$ و $VGA_i - VGM_i = DGTAX_i$ انجام دهیم و با توجه به اینکه قیمت کالای سرمایه گذاری و پس انداز برابر می‌باشد: (۲۱) و همچنین در نظر گرفتن قانون والراس: (۲۲)، نتیجه به صورت: (۲۳) خواهد بود که همان معادله (۱۰) می‌باشد.

۳-۳. تجزیه درآمد سرانه و EV

مک داگل بحث خود را با جایگذاری تجزیه EV در عبارت (۹) براساس سرانه ارایه می‌دهد و با این روش، تعامل بین تغییر در جمعیت و تغییر در کشش مخارج روی مطلوبیت را حذف می‌کند (McDougall, R. 2003). جهت انجام آن به سادگی معادله (۷) را با (۲۴) جایگزین می‌کنیم. متغیر x درصد تغییر در مخارج سرانه می‌باشد. برای رسیدن به تجزیه EV سرانه، $\Phi = (x - p)$ را در (۶) قرار می‌دهیم: (۲۵). جهت تبدیل معادله (۱۰) به سرانه، از دو طرف معادله، عبارت INCOM*pop را کم می‌کنیم: (۲۶). حال کلیه عبارت‌های مقداری در (۲۶) جمعیت زدایی شده‌اند. جهت تعیین تجزیه ای که کاربردی باشد، گام نهایی این است که (۲۶) را در (۲۵) جایگذاری کنیم: (۲۷). که $EVSCALFACT = \frac{\Phi_{EV}}{\Phi} \frac{Y_{EV}}{Y}$ و $INCOME_{EV} = \frac{Y_{EV}}{Y}$ و EV_ALT تغییر معادل سرانه (روش دوم) می‌باشد.

همچنین برای سادگی، مجموعه ای از عبارت‌ها را معرفی می‌کنیم که سهم هر تغییر مقداری در EV ناحیه ای را مشخص می‌کنند. برای مثال، سهم تغییر در محصول سرانه کالای i در منافع

(زیان) رفاهی، که به وسیله EV در مدل جیتپ اندازه گیری و با عبارت (۲۸) مشخص شده است.

۴-۳. تجزیه EV چند ناحیه‌ای

در کاربردهای سیاستی، بیشتر از مدل جیتپ چند ناحیه‌ای استفاده می‌شود. در مدل استاندارد چند ناحیه‌ای "معمولًا" تعدادی از انحرافات از قبل وجود دارند و ارتباطات تعادل عمومی در میان بخشها پیچیده‌تر می‌باشد. در مدل تک ناحیه‌ای بدون یا دارای تعداد کمی انحراف، پیامدهای رفاهی و تعامل‌های بین متغیرها در مدل، به شکل ساده‌ای قابل پیش‌بینی هستند. در مدل تجارت چند ناحیه‌ای، پیش‌بینی پیامدهای تجربی و توانایی توضیح آنها کار بسیار مشکل‌تری است. این موضوع، عمل تجزیه رفاه را به عنوان کمکی به تحلیل نتایج در چهارچوب مدل استاندارد جیتپ، بسیار جذاب می‌کند. مدل تجارت چند ناحیه‌ای جیتپ (معادل مدل یک ناحیه‌ای) را می‌توان به شکل (۲۹) بیان کرد.

سمت راست عبارت، تجزیه درآمد حقیقی را نشان می‌دهد. می‌توان مشاهده نمود که تجزیه EV در مدل تجارت جیتپ چند ناحیه‌ای بسیار شبیه مدل یک ناحیه‌ای می‌باشد. تفاوت اصلی از وجود مالیات‌های تجاری بر واردات (MTAX) و صادرات (XTAXD) و عبارتی که اثر تغییرات ناحیه‌ای تجارت را محاسبه می‌کند، ناشی می‌شود. تفاوت مهم دیگر در این مدل، ابعاد محلی اضافه شده به مدل می‌باشد (مجموعه جدیدی به نام نواحی که معمولاً با زیرنویس ۳ مشخص می‌گردد).

نتیجه این تفاوت‌ها ایجاد سه مجموعه اضافی شامل TRAD_COMM و REG و MARG_COMM می‌باشد که مجموعه‌های به ترتیب کالاهای تجاری، نواحی و کالاهای حاشیه تجاری (همچون هزینه حمل و نقل) هستند. بنابراین، تغییر در رفاه در مدل چند ناحیه‌ای به تعامل بین مالیات‌ها (مالیات از قبل موجود و مالیات‌هایی که به تازگی وضع شده‌اند) و تغییرات مقداری که در شبیه‌سازی ایجاد شده است، همچنین تأثیر اضافه شده تغییرات عوامل محلی تجارت و تغییرات قیمت‌های نسبی پس انداز و سرمایه‌گذاری، نسبت داده می‌شود. سهم تأثیر عوامل محلی تجارت بر رفاه (CNT_{tot}) در معادله (۳۰) می‌باشد که عبارت‌های $VXWD$ ارزش صادرات به قیمت‌های جهانی، VST ارزش‌های حاشیه‌ای صادرات و $VTMD$ ارزش حاشیه‌ای حمل و نقل از نوع m برای ناحیه r می‌باشند. متغیرهای $pifob$ و $pfob$ به ترتیب درصد تغییرات در قیمت‌های fob و cif هستند.

نواحی که عرضه کننده خالص پس انداز به بقیه دنیا هستند ($SAVE_r > NETINV_r$) از افزایش قیمت پس اندازه ($psave_r$) نسبت به قیمت کالاهای سرمایه‌ای ($pcgds_r$) نفع خواهد برد.

این تأثیر از عبارت (۳۱) از معادله (۲۹) قابل دستیابی است که CNT_{cgds_r} سهم کالای سرمایه در تغییر معادل می‌باشد. در نسخه جاری مدل جیتپ با اجازه تغییر به عامل $psave_r$ (قیمت پس انداز در ناحیه r ، این جزء از رفاه ناحیه ای کم اهمیت جلوه داده شده است، خصوصاً با توجه به این حقیقت که بیشتر پس اندازها در داخل نواحی (خود کشورها) سرمایه گذاری می‌شوند، همراه $pcgds_r$ تغییر می‌کند^۱ و البته مقدار تأثیر آن روی تغییر معادل، مخالف صفر است. به لحاظ اینکه تعادل تراز پرداخت‌ها در مدل جیتپ نیازمند این است که تفاوت بین صادرات و واردات (X-M) برابر با تفاوت بین پس انداز و سرمایه گذاری (S-I) باشد (قاعده کلوزر یا روش بستن مدل)، می‌باید مجموع ضرایب عبارت‌های معادلات CNT_{tot_r} (سهم تغییر در رابطه مبادله در تغییر معادل) و CNT_{cgds_r} برابر صفر باشد. این بدان معنی است که ما می‌توانیم با هر شاخص قیمت اختیاری و بدون تغییر کل ترکیب، از این دو معادله، قیمت (تورم) زدایی کنیم. قیمت زدایی به وسیله $pxwwld$ (شاخص قیمت جهانی تجارت) که شاخص صادرات جهانی می‌باشد، صورت گرفته است. قیمت زدایی مانع از ارایه نتایج نادرست می‌شود. هنگامی که به قیمت‌ها که در سال پایه عدد یک هستند) شوک وارد می‌کنیم، نمونه ساده‌ای از این موضوع است.

فرمول‌های (۲۹) و (۳۰) نشان می‌دهد که سهم‌های برابر و جبرانی (اما غیر صفر) به رفاه (جز در حالتی که صادرات مساوی واردات است) می‌دهد، در حالی که در حالت تورم زدایی شده، همه سهم‌های اجزاء منفرد برابر صفر خواهند بود. عبارت آخر معادله (۲۸) مربوط به اثر جمعیتی روی EV ناحیه ای می‌باشد. به دلیل اینکه در یک شبیه سازی سیاستی، استاندارد شوک جمعیتی بسیار کند عمل می‌کند، این اثر معمولاً صفر است. یک مثال ساده تجربی که در آن از مدل تجزیه رفاه چند ناحیه ای استفاده شده است، در بخش بعدی این مطالعه ارایه شده است.

۵. شواهد تجربی

هرچند مطالعات زیادی در خصوص اثرات رفاهی تجارت آزاد در کشورهای مختلفی از جمله ایران (ذوقی پور و زیبایی، ۱۳۸۹؛ ثاقب و محابی، ۱۳۸۵) انجام گرفته است و نتایج، حاکی از تأثیرات مثبت بر رفاه اکثر شرکای تجاری می‌باشد (جدول ۱). اما تعداد مطالعاتی که به تجزیه رفاه ناشی از

۱. در روش بستن کتاب جیتپ، همه نرخهای پس اندازهای ناحیه ای در سطح دنیا ثابت و مازاد پس انداز نسبت به سرمایه گذاری در ناحیه ای از جهان تنها قیمت کالای سرمایه ای را تغییر می‌دهد و باعث تغییر سرمایه گذاری نمی‌شود. لذا نرخهای پس انداز ناحیه ای مساوی میانگین قیمت کالاهای سرمایه ای در کل دنیا خواهد بود.

تجارت آزاد پرداخته اند، اندک می باشد.

جدول ۱. مطالعات تجربی تأثیر تجارت آزاد بر رفاه

نواتیج تحقیق	مدل مورد استفاده	ناحیه مورد بررسی	نویسنده و سال
G8 کاهش موانع تعریفه ای ایران در تجارت با باعث افزایش صادرات، واردات و رفاه برای ایران می شود.	تعادل جزئی	گروه ۸	ثاقب و محابی، ۱۳۸۵
آزادسازی تعریفه در ایران باعث بهبود رفاه اقتصادی ایران می شود.	CGE	ایران	ذوقی پور و زیبایی، ۱۳۸۹
آزاد سازی تجاری و تحرک عوامل تولید باعث افزایش رشد اقتصادی و رفاه اقتصادی می شود.	GTAP	فیلیپین	صالح زاده و رستگاری، ۲۰۰۲
آزادسازی تجاری باعث افزایش رفاه خانوار (ثرومندان بیشتر) می شود.	CGE	نپال	آکرایا و کوهن، ۲۰۰۸
آزادسازی تجاری باعث افزایش رفاه می شود.	GTAP	اردن	هوسو، ۲۰۰۱
کاهش موانع تجارتی باعث افزایش رفاه بعضی کشورها و کاهش رفاه دیگران می شود.	GTAP	آسیا پاسفیک	هاریسون و همکاران، ۱۹۹۹

بحث نظری این مطلب توسط هانسلو (Honslow, 2000) برای مدل تعادل عمومی در یک مقاله تکنیکی جمع بندی شد. همچنین دویس (Davies, 1998) از مدل جیتپ برای تجزیه رفاه ناشی از تجارت آزاد در پنج ناحیه اقتصادی آفریقا استفاده نمود. هاف و هرتل^۱ مبانی نظری آن را برای مدل جیتپ آماده کرده و با مثالی ساده نحوه کاربرد آن را در یک مقاله تکنیکی مشخص نمودند. گوهن (Gohin, 2005)، مطالعه تجربی آن را با همان روش هاف برای تجارت بین امریکا، اروپا و بقیه دنیا و سه گروه کالای صنعتی، خدمات و کشاورزی انجام دادند. مطالعه حاضر براساس همان نظریه و مدل، تجزیه رفاه ناشی از تجارت آزاد را برای ایران انجام خواهد داد.

۶. تجزیه رفاه – کاهش تعریفه تجاری

تجربه سیاستی ارایه شده در این بخش از داده های ^۳*^۳ نسخه ۷ از مدل جیتپ^۲ استفاده می کند.

1. Karen, M. Huff and Thomas, W. Hertel (2000)

^۲. نسخه ۸ از مدل جیتپ و پکیج داده های جدید اکنون در دنیا موجود است و نویسنده بعلت وجود تحریمهای بین المللی نتوانسته است به آن دسترسی پیدا کند. شایان ذکر است در نسخه جدید، داده های اقتصادی ایران تغییر نکرده اند.

این مدل سه بخش تولیدی: کشاورزی، صنعت و خدمات، و سه ناحیه: ایران (IRN)، کشورهای عضو سازمان تجارت جهانی (WTO) و بقیه کشورهای دنیا (ROW) را درنظر می‌گیرد. در این تجربه از کاهش یک انحراف در داده‌ها استفاده شده و قدرت تعریفه واردات^۱ بر کشاورزی از ایران به WTO به میزان ۰٪ درصد کاهش یافته است.

جدول (۲) درصد تغییر در تولید را برای سه ناحیه انبوهش شده نشان می‌دهد. با اینکه تغییر در تولید بخش کشاورزی بیش از تغییر در تولید در دو بخش دیگر است، به دلیل اینکه اقتصاد ایران نسبت به بقیه دنیا بسیار کوچک می‌باشد و دارای تأثیر اندک است، تغییر تولید در همه نواحی بسیار کم می‌باشد. نتایج نشان می‌دهد، با اینکه کاهش در تعریفه باعث ۳/۴۷٪ درصد افزایش در تولید کالای کشاورزی در ایران شده است، تولید کالای کشاورزی در WTO به اندازه ۰٪ درصد کاهش و در بقیه دنیا به اندازه ۰٪ درصد افزایش داشته است.

جدول ۲. تغییرات تولید ناشی از آزادسازی چند ناحیه‌ای (درصد تغییر)

ناحیه اقتصادی بخش‌های اقتصادی	ایران	WTO	ROW
کشاورزی	۳/۴۷	-۰/۰۲	-۰/۰۰۷
صنعت	-۰/۴۶	۰/۰۰۳	۰/۰۰۱۳
خدمات	۰/۳	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱

جدول (۳) خلاصه تغییر رفاه ناحیه‌ای ناشی از تجربه سیاستی کاهش ۰٪ درصد قدرت تعریفه واردات کالای کشاورزی توسط اعضای WTO از ایران را نشان می‌دهد. ایران مقدار قابل توجهی از افزایش رفاه را که از صادرات کالای کشاورزی از ایران به WTO ناشی شده، تجربه کرده است، در حالی که WTO و ROW مقدار بسیار کمی کاهش در رفاه را تجربه کرده‌اند. افزایش رفاه در

۱. در کاهش تعریفه واردات به عنوان حذف موانع تجارتی، در کل سه سیاست معمول است: (الف) کاهش نرخ تعریفه: برای مثال اگر میانگین تعریفه ۲۰٪ درصد باشد، ۵٪ درصد کاهش نرخ تعریفه باعث کاهش میانگین تعریفه به ۱۹٪ خواهد شد. (ب) نرخ هدف: برای مثال اگر میانگین نرخ تعریفه ۲۰٪ درصد است، در سیاست تجارتی آن را به ۱۹٪ درصد برسانیم. (ج) کاهش قدرت تعریفه: اگر VIMS ارزش واردات به قیمت بازار داخل (شامل تعریفه یا پارانه)، VIWS ارزش واردات به قیمت‌های جهانی (cif) و TMS_L قدرت مداخله (یا تعریفه) باشد، آنگاه $TMS_L=VIMS/VIWS$ ، برای مثال: اگر $VIMS=120$ و $VIWS=100$ ، آنگاه $TMS_L=1.2$. برای حذف تعریفه باید ۱.2 را به ۱ تبدیل شود و درصد تغییر برابر است با $(1.2-1)/1.2 \times 100 = -16.67\%$. در اینجا اگر چه انحراف تعریفه ای ۲۰٪ است اما مقدار شوک جهت حذف، ۲۰٪ نیست، بلکه ۷٪ می‌باشد.

ایران ۰/۰۹٪ و کاهش آن در WTO و ROW به ترتیب ۱۰/۰۰۰۵ و ۰/۰۰۰۰۵ درصد می‌باشد. براساس ارزش دلاری، تغییر معادل این تغییر در رفاه برای ایران، ۱۲۵ میلیون دلار افزایش، و برای WTO، ۴۸ میلیون دلار آمریکا کاهش و برای بقیه دنیا به اندازه ۰/۰۴ میلیون دلار زیان رفاهی بوده است. ستون های ۳ تا ۵ از جدول (۲)، اجزای ترکیبی EV را نشان می‌دهد. ایران بر جزء تجاری (تأثیر تغییر در نسبت قیمت‌ها) رفاه چیره شده است (۹۱ میلیون دلار). جزء تجاری بر رفاه دو ناحیه دیگر اثر منفی داشته است (۹۱ میلیون دلار برای اعضای WTO و ۵۴ میلیون دلار برای ROW زیان رفاهی). کارآیی تخصیصی در ایران (۳۹ میلیون دلار) تأثیر زیادی روی EV کل دارد. البته در دو ناحیه دیگر نیز تأثیرات مثبت داشته است. همچنین سیاست آزادی تجاری فوق الذکر قیمت‌های کالاهای سرمایه‌گذاری و پس اندازه را به مقدار ۵/۶ میلیون دلار در ایران کاهش داده است (جزء بسیار کوچک مؤثر بر رفاه) و همین مقدار تأثیر مثبت بر رفاه WTO داشته که نشان دهنده این است که افزایش قیمت کالای پس انداز برای ایران که با کمبود کالای پس اندازی مواجه است، زیان رفاهی در بر داشته است. در اینجا بدتر شدن وضع تجارت در WTO باعث ۹۱ میلیون دلار کاهش در رفاه اعضا شده است که قسمت عمده منافع حاصل از کارآیی تخصیصی (۳۷) را خنثی می‌کند.

جدول ۳. تأثیرات رفاهی کاهش تعریفه در واردات کالای کشاورزی از ایران به WTO

(میلیون دلار / ۱۹۹۲)

سهم قیمت پس انداز در تغییر I-S رفاه	سهم رابطه مبادله در تغییر رفاه	سهم تخصیص کارا در تغییر رفاه	مقدار تغییر معادل (EV)	درصد تغییر در رفاه (U)*	سهم تغییرات نواحی
-۵/۶	۹۱/۵	۳۹/۴	۱۲۵/۳۱	۰/۰۸۷	ایران
۵/۴	-۹۱	۳۷	-۴۸/۸	-۰/۰۰۰۱	WTO
۰/۲	-۰/۵۴	۰/۳	-۰/۰۴	-۰/۰۰۰۰۵	ROW
۰/۰۱	-۰/۱۱	۷۶/۶	۷۶/۵	n.a	کل

* درصد تغییر در مطلوبیت

جدول (۴) تجزیه تأثیرات کارای تخصیصی را بر اساس کالا، برای سه ناحیه نشان می‌دهد. از معادله (۲۷) می‌توان ملاحظه کرد که هرکدام از این تأثیرات از جمع کالاهای تولید انحراف‌ها در بازارها و تغییرات مقداری در مبادلات ناشی از هر انحراف، حاصل شده است. برای مثال، عدد ۷/۱ در جدول (۳) مقدار ۷/۱ میلیون دلار، سهم مبادلات کالای کشاورزی در رفاه ایران است. این سود

رفاهی از افزایش سهم تولید (۳/۴۷٪ یا ۸۲۹ میلیون دلار) بخش کشاورزی دارای مالیات (۰/۰۰۰۱٪ مالیات) و افزایش در صادرات کالای کشاورزی (۳/۰۳٪) با میانگین تعرفه ۸/۵ درصدی (ارزش بعداز شبیه سازی)، ناشی شده است.

جدول ۴: تجزیه تأثیرات کارای تخصیصی ناحیه ای براساس کالا (میلیون دلار / ۱۹۹۲)

نواحی بخش‌های اقتصادی	ایران	WTO	ROW
کشاورزی	۷/۱	-۱۱/۹	-۰/۰۱
صنعت	۳۱/۹	۲۴/۸	۰/۲۲
خدمات	۰/۴۴	۰/۶	۰/۰۵
کل	۳۹/۴	۱۳/۶	۰/۲۶

جدول (۵) تجزیه تأثیرات کارای تخصیصی ابزار مالیات را برای ایران نشان می‌دهد. از ابزارهای مالیاتی که در معادله (۲۷) آورده شد، مالیات بر واردات در مجموع بیشترین سهم را در افزایش رفاه دارا می‌باشد. هرچند سیاست شبیه سازی شده، کاهش تعرفه واردات به کشورهای عضو WTO بوده است اما به علت افزایش واردات و افزایش درآمد تعرفه ای، تعرفه های واردات در این سیاست تجاری مهمترین ابزار مالیاتی در افزایش رفاه ایران تلقی می‌گردند. همین ابزار تأثیر منفی بر رفاه WTO داشته است (۲۳ میلیون دلار زیان رفاهی). اعضای WTO از درآمدهای مالیاتی واردات عوامل تولید و کالای مصرفی بیشترین بهره را برده اند (به ترتیب ۲۳ و ۱۴ میلیون دلار).

جدول ۵. تجزیه تأثیر کارای تخصیصی کاهش تعرفه های کالای کشاورزی وارداتی WTO از ایران بر رفاه ایران با ابزار مالیات (میلیون دلار / ۱۹۹۲)

ابزار مالیاتی در تغییر معادل	نشانوند نوع مالیات	سهم هر مالیات در کل تخصیص کارآ
مالیات بر عوامل تولید اولیه	pfacttax	
مالیات بر محصول تولید شده یا ستانده	prodtax	-۰/۰۱
مالیات بر داده های تولید	inputtax	۳/۷
مالیات بر تقاضای نهایی	contax	-۵/۶
مالیات بر صادرات	xtax	۴/۶
مالیات بر واردات	mtax	۳۶/۶
کل	CNTalleffkr	۳۹/۴

به لحاظ اینکه واردات مهمترین منبع منافع کارآیی ناشی از کاهش ۱۰ درصد قدرت تعریفه واردات کالای کشاورزی از ایران به WTO می‌باشد، جدول (۶) با دقت بیشتری روی سهم کارآیی تخصیصی واردات کالای کشاورزی به WTO براساس منبع، تمرکز یافته است. واردات کالای کشاورزی WTO از ایران به صورت معناداری افزایش یافته است (۰/۰۹٪ یا ۷۱۱ میلیون دلار) در حالی که صادرات کالای کشاورزی ROW به بقیه نواحی کاهش پیدا کرده و به لحاظ اینکه واردات از هر دو ناحیه با تعریفه‌های مثبت روپرتو است، تعامل بین تغییر در واردات و تعریفه‌ها برای ایران مثبت است (۲۰ میلیون دلار) و برای WTO و بقیه کشورهای دنیا منفی می‌باشد (به ترتیب ۰/۸- ۳۷/۶ و -۰/۰- میلیون دلار). خالص تأثیر، کاهش حدود ۱۸ میلیون دلار در رفاه WTO بوده است.

جدول ۶. تجزیه سهم مالیات‌های وارداتی بر کالای کشاورزی در WTO از منابع تجاری

ایران (میلیون دلار / ۱۹۹۲)

تأثیر بر رفاه	تغییر در واردات دو طرفه	تعرفه		نواحی
		بعداز شوک	قبل از شوک	
۲۰/۵	۷۱۱	-۲/۴	۸/۵	ایران
-۳۷/۶	-۳۷۲	۹/۲	۹/۲	WTO
-۰/۸	-۱۲/۶	۵/۷	۵/۷	ROW
-۱۷/۹	۳۲۶	۱۲/۶	۲۳/۴	کل

مأخذ: یافته‌های تحقیق

همچنان که این تجربه ساده نشان داد، تجزیه رفاه چند ناحیه‌ای، ایزار مفیدی برای استفاده کنندگان مدل GTAP در تحلیل‌ها است. این روش به کاربران اجازه می‌دهد که با دقت بیشتری سهم (تأثیر) هر مبادله اقتصادی در نتایج نهایی رفاهی هر شبیه سازی سیاستی را مشخص کنند. جداولی که در این مثال آورده شده‌اند، تنها زیر مجموعه‌ای از اطلاعات تجزیه را که فعالیت‌های اقتصادی براساس ناحیه و کالا مهیا می‌کنند، ارایه می‌دهند.

۷. تجزیه EV چند ناحیه‌ای با وجود تغییر تکنیکی

بخش نهایی تجزیه با عبارت‌های اضافی مرتبط با تغییر تکنیکی سروکار دارد. در اینجا تنها عبارت آخر آورده شده است. می‌توان ملاحظه نمود که هر عبارت تغییر تکنیکی، قبلاً در ارزش جریان اقتصادی مرتبط ضرب شده است: (۳۲).

در معادله (۳۲) عبارت‌های مبین متغیرهای تغییر تکنیکی: a_{0i} تغییر تکنیکی افزایش دهنده تولید، a_{fe} تغییر تکنیکی افزایش دهنده عامل تولید اولیه، a_{ava} تغییر تکنیکی افزایش دهنده

ارزش افزوده، af تغییر تکنیکی افزایش دهنده کالای واسطه ای n و $atmsd$ تغییر تکنیکی در حمل کالای تجاری i از منبع r به مقصد s که از روش حمل m استفاده می‌کند، می‌باشدند. متغیر $VTMFSD_{mirs}$ نشان دهنده ارزش خدمات روش (حمل) m در حمل کالای i از r به s می‌باشد. البته در ایستای مقایسه‌ای هیچکدام از این عبارت‌ها تغییر نخواهد کرد و مقدار تغییر در کلیه عبارت‌های تغییر تکنیکی صفر می‌باشد.

۸. خلاصه و نتیجه گیری

تأثیر آزاد سازی تجاری بر رفاه اقتصادی شرکای تجاری موضوع بحث بسیاری از مطالعات علمی بوده است، اما اینکه کل تأثیر رفاهی از چه اجزائی تشکیل شده و چگونه می‌توان آنها را تفکیک کرد، در این مطالعه با استفاده از مدل پروژه تحلیل‌های تجارت جهانی یا جیتپ مورد بررسی قرار گرفت. ابتدا به شکل گرافیکی در یک اقتصاد بسته دارای دو بخش تولیدی، موضوع انحراف در فعالیت بخش‌های تولیدی و به کارگماری عوامل تولید را مورد بررسی قرار دادیم. سپس با استفاده از روش ریاضی، مدل یک ناحیه و مدل چند ناحیه‌ای، تجزیه رفاه شکافته شد. نشان داده شد که عوامل زیادی در تغییر رفاه ناشی از شوک سیاستی مؤثر هستند. از آنجا که مدل‌های تعادل عمومی ایستاد قادر به بررسی بلند مدت و پویای تأثیر سیاست‌ها بر متغیرهای اقتصادی نمی‌باشند، در این مدل تأثیر تغییر در جمعیت، سرمایه و تکنولوژی نادیده گرفته شد و تأثیر کارآبی تخصیص و قیمت‌های نسبی تجارت، کانون توجه مطالعه حاضر قرار گرفت. لذا با اینکه سرمایه‌گذاری، تغییر در تقاضای کلی نیروی کار و بهبود تکنولوژی، عامل مهمی در تغییر رفاهی ناشی از سیاست تجاری محسوب می‌شوند، به علت محدودیت توانایی مدل، تغییرات آنها صفر تلقی گردید، اما به صورت تئوریک نشان داده شد که می‌توانند منشأ رفاهی باشند.

در واقع مدل‌های پویا، مدل‌های تعادل جزئی می‌باشند و شمولیت مدل‌های تعادل عمومی را در خود ندارند، با این حال توصیه می‌گردد در مطالعات آتی تجزیه رفاه، از مدل جیتپ پویا استفاده گردد، تا به شکل عملی (علاوه بر اثبات تئوریک) اهمیت اجزای تأثیرگذار بر رفاه مشخص گرددند. در این مطالعه نشان داده شد که اثر رفاهی تجارت بر اقتصاد ایران مثبت و در تجزیه رفاه نشان داده شد که رابطه مبادله و تخصیص کارا تأثیر مثبت و قیمت پس انداز تأثیر منفی خواهد داشت. مالیات بر واردات، سهم اصلی را در تخصیص کارا و مالیات بر صادرات و تولید نیز دارای تأثیر مثبت هستند. شایان ذکر است، استفاده از مدل پویا (تعادل جزئی) اثرات تغییرات تکنیکی، جمعیت و سرمایه‌گذاری بر رفاه را نیز نشان خواهد داد.

فهرست منابع

- ثاقب، حسن و لیلا محرابی (۱۳۸۵) بررسی آثار رفاهی کاهش موانع تعرفه ای ایران در تجارت با گروه دی- هشت؛ فصلنامه پژوهشنامه بازرگانی، شماره ۴۰: ۱۸۵-۱۵۵.
- ذوقی پور، آمنه و منصور زیبایی (۱۳۸۹) تحلیل CGE از اثرات رفاهی آزاد سازی تعرفه در ایران: شاخص تغییرات معادل هیکس (EV)، فصلنامه پژوهشنامه بازرگانی، شماره ۵۷: ۲۷-۱.
- Acharya, S. and S. Cohen (2008) Trade liberalisation and household welfare in Nepal; Journal of Policy Modeling 30: 1057-1060.
- Choudhri, E., H. Faruqee, et al. (2006) Trade Liberalization, Macroeconomic Adjustment, and Welfare: Unifying Trade and Macro Models; IMF Working Paper, IMF: 28.
- Davies, R. (1998) Global Trade Analysis for Southern Africa; EAGER Semi-Annual Workshop, Johannesburg.
- Gohin, A. (2005) Decomposing Welfare Effects of CGE models; Global Economic Analysis, Lubeck, Germany, GTAP 27.
- Hanslow, K. J. (2000) General Welfare Decomposition for CGE Models; GTAP Technical Paper No. 19, GTAP Center: 33.
- Harrison, W. J. & J. M. Horridge, et al. (2000) Decomposing Simulation Results with Respect to Exogenous Shocks; Computational Economics 15: 227-249.
- Hosoe, N. (2001) A general equilibrium analysis of Jordan's trade liberalization; Journal of Policy Modeling 23(2003): 595-600.
- Huff, K. M. and T. W. Hertel (2000) Decomposing Welfare Changes in the GTAP Model; GTAP Technical Paper No. 5, GTAP Center.
- McDougall, R. (2003) A New Regional Household Demand System for GTAP; GTAP Technical Paper No. 20, GTAP Center: 61.
- Nicita, A. (2009) The price effect of tariff liberalization: Measuring the impact on household welfare; Journal of Development Economics 89: 19-27.
- Pearson, K. and M. Horridge (2005) Hands-on Computing With Run GTAP and WinGEM to Introduce GTAP and GEMPACK, GEMPACK Center: 58.
- Salehezade, Z. and S. R. Henneberry (2002) The economic impacts of trade liberalization and factor mobility: the case of the Philippines; Journal of Policy Modeling 24(2002): 483-486.
- Sorensen, A. (2010) Welfare Effects of Trade Liberalization with Intra-industry Reallocations: The Importance of Preferences and Market Failures; Department of Economics, Aarhus School of Business, Aarhus University: 24.

ضمیمه: معادلات اقتصادی مورد استفاده در تجزیه رفاه

$$1- EV = Y_{EV} - \bar{Y}$$

$$2- dEV = E(P_0, U_1) - E(P_0, U_0) = \int_{U_0}^{U_1} \frac{\partial(P_0, U)}{\partial U} dU = (0.01)Y_{EV} \cdot y_{EV}$$

$$3- y_{EV} = n + X_{EV}$$

$$4- X = P + \Phi u$$

$$5- X_{EV} = \Phi_{EV} u$$

$$6- dEV = (0.01)Y_{EV}(n + \Phi_{EV}u) = (0.01)Y_{EV}n + (0.01)Y_{EV}\Phi_{EV}u$$

$$7- D \equiv Y(y - p)$$

$$8- u = \Phi^{-1}(y - p - n), dEV = (0.01)Y_{EV}(n + \Phi_{EV}u) =$$

$$(0.01)Y_{EV}n + (0.01)Y_{EV}\Phi_{EV}\Phi^{-1}(y - p - n),$$

$$n - p = \frac{D}{Y},$$

$$dEV = (0.01)Y_{EV}n + \frac{(0.01)Y_{EV}\Phi_{EV}D}{\Phi Y} - \frac{(0.01)Y_{EV}\Phi_{EV}n}{\Phi}$$

$$9- dEV = (0.01) \left[1 - \frac{\Phi_{EV}}{\Phi} \right] Y_{EV}n + (0.01) \frac{\Phi_{EV}}{\Phi} \frac{Y_{EV}}{Y} D$$

$$10- D = \sum_{i \in ENDW_COMM} (VOA_i * qo_i) - VDEP * kb + \sum_{i \in NSAV_COMM} (PTAX_i * qo_i) + \sum_{i \in ENDW_COMM} \sum_{j \in PROD_COMM} (ETAX_{ij} * qfe_{ij}) + \sum_{j \in PROD_COMM} \sum_{i \in TRAD_COMM} (DFTAX_{ij} * qfij) + i \in TRAD_COMM (DPTAX_i * qpi) + i \in TRAD_COMM (DPTAX_i * qpi) + i \in TRAD_COMM (DPTAX_i * qpi) i \in TRAD_COMM (DGTAX_i * qgi)$$

$$11- INCOME * y = \sum_{i \in ENDW_COMM} (VOA_i * (ps_i + qo_i)) - VDEP * (pcgds + kb) + \sum_{i \in NSAV_COMM} [VOM_i * (pm_i + qo_i) - VOA_i * (ps_i + qo_i)] + \sum_{i \in ENDW_COMM} \sum_{j \in PROD_COMM} [VFA_{ij} * (pfe_{ij} + qfe_{ij}) - VFM_{ij} * (pm_i + qfe_{ij})] + \sum_{j \in PROD_COMM} \sum_{i \in TRAD_COMM} [VFA_{ij} * (pfe_{ij} + qfe_{ij}) - VFM_{ij} * (pmes_i + qfe_{ij})] + \sum_{j \in PROD_COMM} \sum_{i \in TRAD_COMM} [VFA_{ij} * (pf_{ij} + qf_{ij}) - VFM_{ij} * (pm_i + qf_{ij})] + \sum_{i \in TRAD_COMM} [VPA_i * (pp_i + qpi) - VPM_i * (pm_i + qpi)] + \sum_{i \in TRAD_COMM} [VGA_i * (pg_i + qgi) - VGM_i * pm_i + qgi]$$

$$12- \forall j \in PROD_COMM: VOA_i * ps_j = \sum_{i \in ENDOW_COMM} (VFA_{ij} * pfe_{ij}) + \sum_{i \in TRAD_COMM} (VFA_{ij} * pf_{ij})$$

$$13- \forall i \in TRAD_COMM: VOM_i = \sum_{i \in PROD_COMM} (VFM_{ij} + VPM_{ij} + VGM_{ij})$$

$$14- \forall i \in ENDOW_COMM: VOM_i = \sum_{i \in PROD_COMM} (VFM_{ij})$$

$$11' - INCOME * y = \sum_{i \in ENDW_COMM} [VOA_i * (ps_i + qo_i) - VDEP * (pcgds + kb)] + \sum_{i \in NSAV_COMM} [VOM_i * (qo_i) - VOA_i * (qo_i)] - VOA_{cgds} * (ps_{cgds}) + VOA_{cgds} * (ps_{cgds}) + \sum_{i \in ENDW_COMM} [VOM_i * pm_i] - \sum_{i \in ENDW_COMM} [VOA_i * ps_i] + \sum_{i \in ENDW_COMM} \sum_{j \in PROD_COMM} [VFA_{ij} * (qfe_{ij}) - VFM_{ij} * (qfe_{ij})] + \sum_{i \in ENDW_COMM} \sum_{j \in PROD_COMM} [VFA_{ij} * (qfe_{ij}) - VFM_{ij} * (pmes_{ij} * qfe_{ij})] + \sum_{j \in PROD_COMM} \sum_{i \in TRAD_COMM} [VFA_{ij} * (qf_{ij}) - VFM_{ij} * (qf_{ij})] + \sum_{i \in TRAD_COMM} [VPA_i * (pp_i + qpi) - VPM_i * qpi] + i \in TRAD_COMM [VGA_i * (pg_i + qgi) - VGM_i * qgi]$$

$$15- pcgds = ps_{cgds} = pm_{cgds}$$

$$16- VOA_{cgds} = VOM_{cgds}$$

$$17- VOM_i * pm_i = \sum_{i \in PROD_COMM} [VFM_{ij} * pmes_{ij}]$$

18- $NETINV = VOA_{cgds} - VDEP$

(11') $INCOME * y - SAVE * psave - \sum_{i \in TRAD_{COMM}} [VPA_i * (pp_i)] - \sum_{i \in TRAD_{COMM}} [VGA_i * (pg_i)] = i \in ENDOW_{COMM} [VOAi * (qoi)] + i \in NSAV_{COMM} [(VOM_i - VOAi) * qoi] + i \in ENDW_{COMM} M_j \in PRODCOMM (VFA_{ij} - VFM_{ij}) * qfeij + j \in PRODCOMM i \in TRADCOMM (VIFA_{ij} - VIFM_{ij}) * qfmi + j + j \in PRODCOMM i \in TRADCOMM (VFA_{ij} - VFM_{ij}) * qfij + i \in TRADCOMM [(VPA_i - VPM_i) * qpi] + i \in TRADCOMM [(VGA_i - VGM_i) * qgi] + NETINV * pcgds - SAVE * psave$

19- $INCOME * [y - \frac{SAVE}{INCOME} * psave - \sum_{i \in TRAD_{COMM}} [\frac{VPA_i}{INCOME} * (pp_i)] - \sum_{i \in TRAD_{COMM}} [\frac{VGA_i}{INCOME} * (pg_i)]]$

$VOM_i - VOAi = PTAX_i$

$VFA_{ij} - VFM_{ij} = ETAX_{ij}$

20- $VFA_{ij} - VFM_{ij} = DFTAX_{ij}$

& $VPA_i - VPM_i = DPTAX_i$

& $VGA_i - VGM_i = DGTAX_i$

21- $p_{cgds} = p_{save}$

22- $NETINV = SAVE$

23- $D = \sum_{i \in ENDOW_{COMM}} [VOAi * (qoi)] - (VDPA * kb) + \sum_{i \in NSAV_{COMM}} (PTAX_i * qoi) + i \in ENDW_{COMM} j \in PRODCOMM ETAX_{ij} * qfeij + j \in PRODCOMM i \in TRADCOMM DETAX_{ij} * qfij + i \in TRADCOMM [DPTAX_i * qpi] + i \in TRADCOMM [DGTAX_i * qgi]$

24- $D^* = Y(x - p)$

25- $dEV = (0.01)Y_{EVn} + (0.01) \frac{\Phi_{EV}}{\Phi} \frac{Y_{EV}}{Y} D^*$

26- $D^* =$

$\sum_{i \in ENDOW_{COMM}} [VOAi * (qoi - pop)] - (VDPA * kb - pop) + \sum_{i \in NSAV_{COMM}} (PTAX_i * qoi - pop) + i \in ENDW_{COMM} j \in PRODCOMM ETAX_{ij} * qfeij - pop + j \in PRODCOMM i \in TRADCOMM DETAX_{ij} * qfij - pop + i \in TRADCOMM [DPTAX_i * qpi - pop] + i \in TRADCOMM [DGTAX_i * qgi - pop]$

27- $dEV = EV_{ALT} = [0.01 * EVSCALFACT] * \{\sum_{i \in ENDOW_{COMM}} [VOAi * (qoi - pop)] -$

$(VDPA * kb - pop) + \sum_{i \in NSAV_{COMM}} (PTAX_i * (qoi - pop)) +$

$\sum_{i \in ENDW_{COMM}} \sum_{j \in PRODCOMM} [ETAX_{ij} * (qfeij - pop)] + \sum_{j \in PRODCOMM} \sum_{i \in TRAD_{COMM}} [DETAX_{ij} * qfij - pop] + i \in TRADCOMM [DPTAX_i * qpi - pop] + i \in TRADCOMM [DGTAX_i * qgi - pop]\} + [0.01 * NCOMEV * pop]$

28- $CNT_{qoi} = \left[\frac{0.01}{INCRATIO} \right] * PTAX_i * [qoi - pop]$

29- $EV_{ALT_r} = [0.01 EVSCALFACT_r] * [\sum_{i \in ENDW_{COMM}} VOA_{ir} * (qoi - pop_r) - VDEP_r * (kb_r - pop_r) + \sum_{i \in NSAV_{COMM}} PTAX_{ir} * (qoi_r - pop_r) +$

$\sum_{i \in ENDW_{COMM}} \sum_{j \in PRODCOMM} [ETAX_{ijr} * (qfeij_r - pop_r)] +$

$\sum_{j \in PRODCOMM} \sum_{i \in TRAD_{COMM}} [IFTAX_{ijr} * (qfm_{ijr} - pop_r)] +$

$\sum_{j \in PRODCOMM} \sum_{i \in TRAD_{COMM}} [DFTAX_{ijr} * (qfd_{ijr} - pop_r)] + \sum_{i \in TRAD_{COMM}} [IPTAX_{ir} * (qpm_{ir} - pop_r)] + \sum_{i \in TRAD_{COMM}} [DPTAX_{ir} * (qpd_{ir} - pop_r)] + \sum_{i \in TRAD_{COMM}} [IGTAX_{ir} * (qig_{ir} - pop_r)]$

(qgm_{ir} - pop_r)] + $\sum_{i \in TRAD_COMM} [DGTX_{ir} * (qgd_{ir} - pop_r)] +$
 $\sum_{i \in TRAD_COMM} \sum_{s \in REG} [XTAXD_{irs} * (qxs_{irs} - pop_r)] + \sum_{i \in TRAD_COMM} \sum_{s \in REG} [MTAX_{isr} *$
 $(qxs_{isr} - pop_r)] + \sum_{i \in TRAD_COMM} \sum_{s \in REG} [VXWD_{irs} * (pfob_{irs})] + \sum_{m \in MARG_COMM} [VST_{mr} *$
 $(pm_{mr})] - \sum_{i \in TRAD_COMM} \sum_{s \in REG} [VXWD_{irs} * (pfob_{irs})] - \sum_{m \in MARG_COMM} [VTMD_{mr} *$
 $(pt_m)] + NETINV_r * (psgds_r) - SAVE_r * (psave_r)] + 0.01 * INCOMEVE_r * pop_r$

30- CNTtot_r = (0.01EVSCALFACT_r) * $\{\sum_{i \in TRAD_COMM} \sum_{s \in REG} [VXWD_{irs} * (pfob_{irs})] +$
 $\sum_{m \in MARG_COMM} [VST_{mr} * (pm_{mr})] - \sum_{i \in TRAD_COMM} \sum_{s \in REG} [VXWD_{irs} * (pfob_{irs})] -$
 $\sum_{m \in MARG_COMM} [VTMD_{mr} * (pt_m)]\}$

31- CNT_cgds_r = [0.01*EVSCALFACT_r]*[NETINV_r*pcdgs_r - SAVE_r*psave_r].

32- EV_ALT_r = [0.01EVSCALFACT_r] * $\{\sum_{i \in ENDW_COMM} VOA_{ir} * (qoi - pop_r) - VDEP_r *$
 $kbr - popr + ieNSAV_COMMPTAXir * qoir - popr + ieENDWCOMMjePRODCOMMETAXijr * qfei$
 $jr - popr + jePRODCOMMiTRADCOMMIFTAXijr * qfmijr - popr + jePRODCOMMiTRADCOM$
 $MDFTAXijr * qfdijr - popr + ieTRADCOMM[IPTAXir * qpmir - popr] + ieTRADCOMM[DPTAXir$
 $* qpdjr - popr] + ieTRADCOMM[IGTAXir * qgmir - popr] + ieTRADCOMM[DGTXir * qgdir - po$
 $pr] + ieTRAD_COMMseREGXTAXDirs * qxsirs - popr + ieTRAD_COMMseREGMTAXisr * qxsisr$
 $- popr + iePRPD_COMMVOAir * aoir + iePRPD_COMMVVAir * avajr + ieTRAD_COMMseREGVX$
 $WDirs * pfobirs + ieENDW_COMMjePROD_COMMVFAijr * afeijr + jePROD_COMMiTRAD_CO$
 $MMVFAijr * afijr + meMARG_COMMiTRAD_COMMseREGVTMFSDmisr * atmfsdmisr + ieTR$
 $AD_COMMseREGVXWDirs * pfobirs + meMARG_COMM[VSTmr * pmmr] - ieTRAD_COMMseR$
 $EGVXWDisr * pfobisr - meMARG_COMMVTMDmr * ptm + NETINVr * psgdsr - SAVEr * psaver +$
 $0.01 * INCOMEVE_r * pop_r$

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی